

Column Elly

Iedere twee weken vertelt Elly over haar te vroeg geboren dochter Lotus.

Even wennen?

Zes maanden na de geboorte komt het kinderdagverblijf steeds dichterbij. Die gedachte geeft me pijn in mijn buik. Het betekent Lotus een klein beetje loslaten en blootstellen aan kinderziekten. Zo kwetsbaar als ze is, kan zij dit aan? Hoe gaan we hier als ouders mee om?

Dankzij de hulp van maatschappelijk werk en de huisarts heb ik langer verlof gehad dan de gebruikelijke periode. Voor moeders met een extreem prematuur is er geen extra verlof. Je verlofperiode is voorbij als je baby uit het ziekenhuis komt. Dit is raar geregeld. Hoe kun je als moeder gaan werken als je baby net een paar dagen thuis is? Dit vinden ook enkele leden van onze regering. Zij hebben een wetsvoorstel klaarliggen die moeders in deze situatie recht geeft op tien weken extra verlof. Helaas is het voorstel nog niet rond en komt voor mij te laat. Fijn dat ik wel de tijd kon nemen die ik nodig had.

Nu ga ik me weer in het arbeidsproces storten. Dit betekent dat Lotus naar het kinderdagverblijf gaat. Helaas hebben we geen andere mogelijkheid. Mijn familie woont ver, schoonfamilie en vrienden wil ik niet belasten met de zorg voor onze Lotus. Zij hebben hun eigen drukke bezigheden. Bij een bijeenkomst van de VOC (*Vereniging voor Couveuseouders, red.*) wordt me pijnlijk duidelijk dat 'lotgenoten' hun kindje niet naar het kinderdagverblijf brengen. Dat maakt me onzeker. Doe ik hier wel goed aan? Ben ik wel een goede moeder?

Tijdens het kennismakingsgesprek met het kinderdagverblijf word ik overweldigd door het grote gebouw en de drukte. Is dit niet te druk voor jou? Je bent nog zo klein. Hoe gaat het met het slapen? Thuis slaap je op een apneu-matje. Ik ben er duidelijk niet aan toe om je naar de opvang te brengen. Maar het gesprek is positief en de leidsters zijn aardig. Iedereen is

op de hoogte van onze situatie, ze hebben ons verhaal gelezen in Mijn Geheim. Ze denken mee, zoeken naar oplossingen en geven me vertrouwen. Ze nemen alle tijd voor deze onzekere moeder en haar kleine baby.

Als ik je breng om een uurtje te wennen, komen de kindjes naar je toe en willen je aanraken. Al die kinderhandjes vol met bacteriën die je ziek kunnen maken. Zie ik daar een jongetje met een snotneusje? Mijn gedachten slaan op hol, maar ik beseft terdege dat we het een kans moeten geven. Bij het weggaan knuffel ik mijn kleine lieve meisje. Je handjes grijpen zich vast aan mijn trui. Heel even voel ik me een slechte moeder, wat een naar gevoel.

Bij het ophalen is het duidelijk dat ook jij moeite hebt om te wennen. Weg uit je veilige en beschermde wereldje. Maar ontslag nemen is geen optie, want mijn salaris hebben we nodig. Alhoewel, nodig hebben? Is het geen luxeprobleem? Het belang van Lotus staat voorop. Gaat het niet lukken, dan kijken we verder. Aan de meiden van de opvang zal het niet liggen; zij zijn zo lief voor ons. Maar voor ons is het een stapje te snel. Wij hebben tijd nodig.

Lieve Lotus, deze uitdaging gaan we aan. We hebben voor hetere vuren gestaan, daarbij vergeleken is dit een kleine hobbel die je moet nemen. Maar ook dit pad bewandelen we samen. ■

Volgende keer: Heuponderzoek

Reageren? Mail naar redactie@mijngeheim.nl.